01 september 2015

SCARLET-BANDED BARBET, ENIGMATISCHE ENDEEM VAN NOORD-PERU!

Auteur: David Van den Schoor

Over de reis

Reis	Endemen van Noord-Peru
Wanneer	25/07/2015 - 16/08/2015
Aantal reizigers	7
Reisbegeleider	**David Van den Schoor** *Bereisde gids met fenomenale vogelkennis en grote interesse in katachtigen*

Scarlet-banded barbet: deze pas in 1996 ontdekte en in 2000 beschreven soort behoort tot de *most wanted* soorten op de lijst van elke vogelaar. Niet in de laatste plaats vanwege het feit dat de vogel op de voorkant van de "Birds of Peru" vogelgids prijkt. STARLING was de allereerste reisorganisatie in de Benelux die een reis op zoek naar deze soort aanbood. Een *once-in-a-lifetime-experience*.

De weg naar boven zou met de STARLING Berlingo een probleem zijn. © Hans Westerlaken

Een spectaculaire ontdekking

Dan Lane en Dr. John O'Neill van de Louisiana State University ontdekten deze soort bij toeval tijdens een expeditie naar Cerro Cinco Puntas in Noord-Peru. Opmerkelijk was dat het om een middelgrote vogel ging

(19.5 cm), die opvallend geel, rood, zwart en wit gekleurd was en dat hij relatief makkelijk te observeren was. De soort komt slechts voor in regenwoud op enkele geïsoleerde bergkammen van de Andes tussen de 1300 en 1550 meter tussen de Huallaga en Ucayali rivieren. Het kleine ontoegankelijke verspreidingsgebied is ongetwijfeld de reden geweest dat de soort tot dan toe niet opgemerkt was geworden.

Sinds de ontdekking kon men slechts door deel te nemen aan een door Barry Walker georganiseerde trekking van een week de vogel te zien te krijgen. Pas enkele jaren geleden werd een toegankelijkere plek bij het plaatsje Flor de Cafe, beter bekend als Plataforma, gevonden. Vanuit Bellavista, nabij Tarapoto, kan het nu tussen de zes uur en drie dagen duren (in de regentijd) om deze plaats, tachtig kilometer verderop gelegen, te bereiken.

Hard werken voor een vogelsoort. © Lieven De Temmerman

STARLING neemt deel

Toen STARLING vorig jaar een reis naar Noord-Peru inclusief een driedaags bezoek aan de **scarlet-banded barbet** site aanbood, was de keuze snel gemaakt. Na al prachtige *target species* als de **long-whiskered owlet,** de **pale-billed-** en de **ochre-fronted antpittas** gezien te hebben, begon op 12 augustus het avontuur over de “Highway to Hell”. De avond voor ons vertrek naar Plataforma regende het behoorlijk dus werd de spanning of we er zouden geraken flink opgevoerd. De eerste 24 kilometer van de laatste 38 vielen relatief mee, maar de laatste veertien kilometers zouden twee uur in beslag nemen inclusief enkele stops om de auto’s uit de modder te krijgen. Een zalig avontuur.

Na inkwartieren in het *basic but clean* hotel in Plataforma, eigenlijk Flor de Cafe geheten, liepen we met de lokale gids Carlos Altamirano het pad op richting de plaatsen waar de **scarlet-banded barbets** zich in steeds mindere mate op zouden moeten houden. De weg naar Plataforma was in een miserabele staat. Het looppad, dat kapot gelopen was door paarden en waarbij de modder soms tot over de laarzen reikte, was fysiek ook erg zwaar. De eerste middag lukte het niet de vogel in beeld te krijgen ondanks het feit dat de gids hem dacht te horen. Hij was nogal zeker van zijn zaak over het gaan zien van de vogel en tijdens het avondeten werd gewed over het tijdstip dat de vogel de volgende dag gezien zou worden.

Olive-chested flycatcher. © Lieven De Temmerman

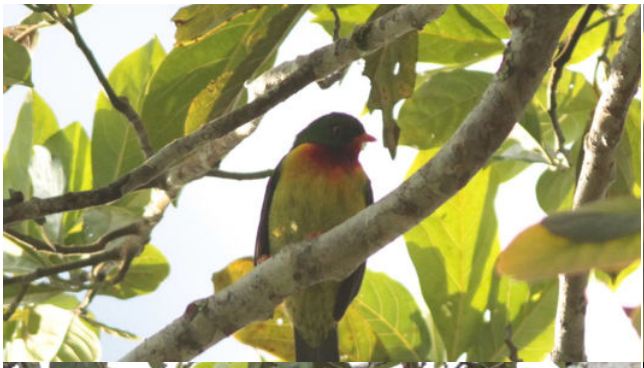
Een zenuwslopend einde ...

Na de volgende ochtend enkele uren gezocht te hebben, verplaatsten we ons rond 8.30 uur naar de laatste back-up plaats van de gids. Hier zou het moeten gaan gebeuren. Na nog een half uur zoeken, zakte de moraal wat in toen er op de zekere stek nog steeds geen vogel te zien was en doemden visioenen van het missen van de soort op. Dat was anderen ook al overkomen. Bovendien was de plek een mengelmoes van enkele grote bomen, een treurige, net ontboste helling en nog wat goed bos aan de andere kant, niet direct de omgeving waarin je een dergelijke mooie barbet zou verwachten.

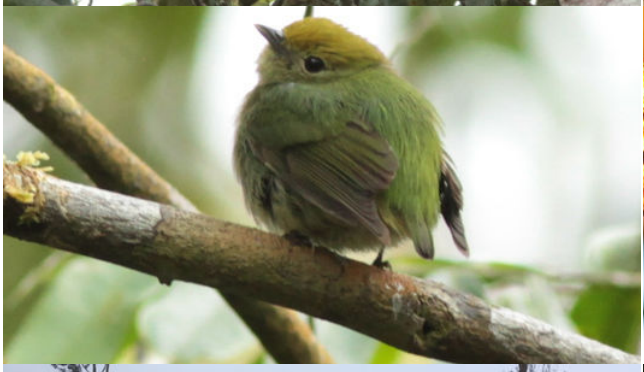
Het was Toon Spanhove, die de verlossende woorden sprak:"Ik zie de barbet." Gelukkig stond ik naast hem en kon direct meegenieten. Enkele anderen moesten wachten tot hij zich nogmaals vertoonde, maar tenslotte werden de vogels (drie of vier) door iedereen prachtig gezien. Over hoe het verder zal gaan met het voortbestaan van de soort valt slechts te gissen, de populatie wordt tussen de 299 en 1500 vogels geschat. De voortgaande ontbossing en de recente olievondsten in het gebied beloven niet veel goeds en hopelijk zullen er initiatieven genomen worden om het uitsterven van deze prachtige vogel af te wenden. Wordt vervolgd.

Schitterend koppeltje. © Lieven De Temmerman

VEGA
